

den løjen af, der har været de seneste år. Det vil vi gerne tage medansvar for, vi pressede på for at få aftalen. Vi mener faktisk, at det er en af vejene frem i videnøkonomien.

Så til fru Gitte Lillelund Bech: Jeg tror ikke, at jeg nævnte ordet »foregangsland« i relation til ventetiderne. Det vil somme sikkert kunne sige nok var et interessant område, hvis det så er det, men det tror jeg nu alligevel ikke, at Danmark er.

Hvorfor har vi ikke gjort det for længst? bliver der spurgt. Ja, vi har lavet en hjerteplan, vi har lavet en psykiatriplan, vi har lavet en kræft-handleplan, og der er i øvrigt usædvanlig mange flere behandlinger i sundhedsvæsenet, og det er efter en arv fra VK's gamle dage, hvor ressourcerne var blevet skåret. Vi har tilført ressourcer for at opnå de mange løsninger, herunder også at skære ventetiderne ned.

Vi har selvfølgelig ikke den ambition, som hr. Jens Kirk sådan indlagde, at vi skulle have alle pengene. Nej, vi har såmænd lagt op til en erhvervsbelastning i omegnen af 0,34 pct. af lønsummen. Det havde vi kunnet leve med med et godt erhvervsliv.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror, vi når én runde mere, inden vi er nødt til at afbryde for at holde frokostpause. Folketinget skal jo optage sit arbejde præcis kl. 13.00 af hensyn til spørgetiden. Vi når én runde mere, og de tre, der får ordet, er fru Irene Simonsen, hr. Jens Rohde og hr. Eyvind Vesselbo.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Fru Pia Gjellerup kommer ind på i sin tale, at det, regeringen vil, er et opgør med systemerne; systemerne, som netop sikrer, siger fru Pia Gjellerup, den svagestes situation. Der kan jeg kun stille et modspørgsmål til fru Pia Gjellerup: Hvad er der ikke af eksempler – og vi har fået massevis også i Venstres ordførers tale – på, at det er den svageste i samfundet, den lille mand, som gang på gang bliver klemt af systemerne?

Så det er at vende det hele om, for man kan jo sige, at Socialdemokratiet måske står for noget, der hedder vanetænkning over for systemerne. Så jeg vil gerne stille spørgsmålet til fru Pia Gjellerup: Er det her ikke et spørgsmål om, at vi skal kigge på systemerne for at få den svagestes rettigheder frem i lyset?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg må sige, at jeg er egentlig imponeret over, at fru Pia Gjellerup overhovedet kunne slæbe sig herop på talerstolen med det enorme tungsind, som hun præsenterede heroppefra. Jeg synes også, det er imponerende – det er sådan en kunst, jeg godt kunne tænke mig at lære – at fru Pia Gjellerup trods alt kan stå og tale med et smil om munden i så lang tid, når man holder en tale, der er så tungsindig.

Kl. 12.05

Måske er det, fordi talen styrkede den selv-godhed, der er i Socialdemokratiet. Det var en tale, der emmede af selvgodhed. Jeg håber ikke, at det er sådan et resultat af, at man sidder i regering for lang tid, for så er det lige før, jeg vil sige til statsministeren, at vi skal finde et egnet tidspunkt at gå af på.

Men jeg håber og tror ikke, at det er sådan, og tror, at det har noget med et specielt S-gen at gøre: Der er de gode, og der er de onde. De gode sidder i den ene side af salen, og de onde sidder i den anden side. Det er meget unuanceret.

Det, som egentlig får mig herop rent spørgsmålmæssigt, er det omkring kommunerne: Hvordan kan det være, at man i Socialdemokratiet tilsyneladende synes, at den aftale, som fru Pia Gjellerup selv lavede, er så dårlig, at den ikke skal overholdes?

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror, det er klogt at starte med spørgsmålet, når man begynder sit indlæg.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Fru Pia Gjellerup nævnte miljøet i sin tale, og dér må vi jo sige, at det var et tydeligt udslag af miljødebattens ulidelige lethed, for at stå her på talerstolen og påstå, ligesom fru Pernille Blach Hansen har gjort i Radioavisen her til morgen, at der skulle være sparet 2 mia. kr. på miljøområdet, er fuldstændig ude af proportioner.

Der er sparet ca. 200 mio. kr. på Miljøministeriets budget, og når jeg siger »sparet«, er det jo, fordi det er en justering, og fordi det er taget af den overflod, der var på Miljøministeriets budget.

Det, der var den tidligere regerings problem, var, at den havde foreslået, at der skulle opkræves 1 mia. kr. i ekstra grønne afgifter – såkaldt grønne afgifter – og det er jo dem, denne regering ikke opkræver. Jeg vil gerne spørge fru Pia